

Ásur tryggjaður fyri 4,6 milj. kr.

MANNINGIN BJARGAÐIST ÖLL, TÁ »ÁSUR« HÓSKVOLDIÐ
SAKK Á SILDAFELTINUM. RUSSISKUR FISKIBÁTUR, IÐ VAR
200-300 M. FRA »ÁSI« RYMDI

Um 8 tíðina hóskvoldið hoyrdist
neyðarkall frá kraftblokkabátinum
»Ási«, sum staddur á sildafeltinum
fekk ein sjógv, meðan teir lógu og
hóvaðu, um 200 tons hövdu teir
í nótni. So illa vildi til, at báturin
legði seg so nógv á liðini og har
var einki annað at gera enn at fara
í bjargingarbátarnar.
Teir róptu neyðarkall og týski trol-
arin SHELLFICH kom skjótt til
teirra, og tók teir umboð, »Ásur«

lá tá so mikið nógv á liðini, at
stýriborðslanternan var undir, og
og sakk skjótt.

Teir vóru tá staddir einar 50
fjórðingar eystanfyri Fugloyinna.
»Ásur« var bygdur í 1965 á
Skála Skipasmiðju, pf. Hjallur átti
bátin, sum var tryggjaður í Føroya
Sjóvátrygging fyri 4,6 milj. krónur
fyri skrokkin, veiða og útgerð fyri
600 túsund.

»Shellfish« kom á Vestmanna við

Tjóðveldisflokkurin skapti SILDAMONOPOLIÐ

Tjóðveldisflokkurin var forspráki fyri, at einans privatur kapitalur
skuldi hava nakað at siga í sildaverksmiðjuni í Fuglafirði — hóast
javnaðarflokksins týðuliga ávaring.

VIT RÆÐAST PRIVATMONOPOL, ljóðaði frá javnaðarmonum,
men hóast ávaringarnar skapti tjóðveldisflokkurin við K. Hoydal sum
talsmanni, SILDAMONOPOLIÐ

Í javnaðarmanna uppskoti til
skilabotur var ein tóttur, at hitt

manningina um 4 tíðina friggja-
morgunin, manningin á »Ási« var
henda:

Meinhard Djurhuus, skipari, Tórsh.
Poul Joensen, 1. bestimaður, Tórsh.
Páll Horn, 2. bestimaður, Vágur
Anfinnur E. Joensen, 1. meistari,
Hvalvík

Eyðun Rasmussen, 2. meistari,
Sørvág

Johnny Øre, kokkur, Fuglafirði
Hans Chr. Olsen, dekkari, Gjógv
Magni Joannarson, dekkari, Fun-
ningur

Eyðalvur Djurhuus, dekkari, Kirkju-
bøur

Bjarni Juul, dekkari, Funningur
Klæmint Juul Matras, dekkari,
Gjógv

Poul Hans Jacob Debess, dekkari,
Skopun

Asbjørn Matras, dekkari, Gjógv

Elmar Højgaard, dekkari, Tórshavn

Georg Kjærbech, dekkari, Sumbæ

almenna skuldi byggja eitt lands-
sildavirki til bræðingar, saltingar,
niðursjóðingar og agnfrystingar av
sild frá føroyskum skipunum.

Hetta landsvirkið skuldi, tá ið
tað var uppsett, verða latið fiski-
vinnuni — fiskimonnum, skipa-
eigarum og øðrum luttakandi í
sildavinnuni — til driftar á andels-
grundarlagi.

Henda virkisskipan vildi bjarga
sildaveiðarum og skipaeigarum frá
at verða ávirki fyri spekulasjon.

Men hetta uppskot, sett fram í
tøkum tíma, varð felt av øllum
teimum borgarligu flokkunum við
tjóðveldisflokkinum á odda.

Og nú, tá ið sildavirki av sein-
asta landsstýris ávum er við at
koma undir einstaklings mono-
pol, royna tjóðveldismenn í »14.
september« at spæla teir »fromm«
og góðu, góðir við fiskimannin og
skipaeigarin, og at harmast yvir
hetta monopolið, sum tjóðveldis-
ismaðurin Karsten Hoydal, tjóðveldis-
ismaðurin Erlendur Patursson sam-
an við fólkaflokksmanninum Há-
kuni Djurhuusi og sjálvstýrismann-
inum Niels Winther Poulsen høvdu
Fránhald á 7. síðu)

Uppskot til samtyktar

Á aðalfundi Vága Javnaðarfelag
var leygardagin 28. januar 1967
henda fundarsamtykt gjørd at
leggja inn til lögting og landsstýri.

Felagið heitir á landsstýrið um
at seta í verk lögtingssamtykt nr.
65. Løgtingstíðindi 1964 bls. 186
um at klæða og istandgera floghøll-
ina (hangarin) á flogvøllinum vest-
uri í Vágum nú beinanvegin.

Vit vágamenn halda, at hendan
høll kemur báðum flogfeløgnum
sum í lotuni rokja flogferðsluna til
og frá Føroyum og eisini øðrum
flogførum, sum tíðum lenda her
særa væl við. Eisini halda vit at
henda høll er ein skomm fyri Fø-
roya land, sum hon nú stendur; vit
mugu øll minnast til, at seinasta
ár ferðaðust yvir 7600 ferðafólk
hendan vegin og roiknað verður
við 10—13000 í hesum árinum.
Tað eru ikki so fáa av hesum
ferðafólki, sum spyrja, hví hend-

an høll stendur soleiðis, og um
Føroyar hava rá til slíkt.

Heitt verður tí á avvarandi
myndugleikar um beinanvegin at
fara undir hetta arbeiðið, sum ikki
skuldi veri so torført, tá hetta mál
ER viðtikið á Føroya lögtingi.

Eisini verður heitt á avvarandi
myndugleikar, um at tað verður
skipað soleiðis fyri, tá ið nú nýggi
SMYRIL fer í rutusigling, at Vág-
oyggin ikki verður gloymd, tí
verður biðið um, at hetta far kem-
ur at sigla nakrar regluligar ferðir
um vikuna vestur í Vágarnar, eis-
ini í samband við flogferðsluna, tí
núverandi far kann ikki sigast at
vera viðarhóskandi at bjóða fremm-
andum ferðafólki (turistum) at ferð
ast við.

Soleiðis viðtikið á aðalfundi.

Sørvágur, 28. januar 1967.

Vága Javnaðarfelag.

ESMAR FUGLØ skrivar:

Sildaprísurin

Eg hevði væntað mær stórri skort
fleggu, men henda var ikki so
dygg. Tað er ikki bara rætt, men
neyðugt, at bløðini eru á varðhaldi
og rópa varsko á skeivleikar, og
serstakliga á virki, sum hava ein
so týðandi tátt um hendur sum at
keypja, víðgera og selja ta vøru, ið
skipini føra til lands, tí tað er ein
stór ábyrgd at hava hesa forrætt-
ing um hendur.

Ílf Havsbrún ber, sum nú er,
sjálvt hesa ábyrgd og hevur ikki
bundið seg til nakran agent, hvørki
innan- ella uttanlanda, men roynir
at troysta allar marknaðarmøguleik-
ar. Tíbetur hevur tað gingið tolu-
ligt higartil.

SOSIALURIN og 14. hava longu
fingið stórt álít á okkum og halda,
at vit ikki eiga at samanlikna okk-
ara prísir við Island og Noreg. —
Tað er flott. — Eg havi kann vera
gjørt hetta, tí vit hava tað seinasta
mannaminni hoyrt spurningin: Hvi
kunnu vit ikki fáa sama prís sum
Noremenn? Nú siga bløðini: Spyr-
ið heldur Danskarnar — og tað
gjørdi eg.

Esbjerg heldur tveir prísir, 22 og
24 oyru, meðan Hirtshals og onn-
ur pláss har um vegir halda markn-

aðarprísir dag frá degi, sum liggja
um somu hædd, men útgerðarmenn
her hava telefoniskt fingið lyfti
um 26-28 oyru, um teir koma har.
(Fránhald á 8. síðu)

60 ár

13. mars var Jacob Wenningstedt,
yvir lærari við Tórshavnar kommu-
nuskúla, 60 ár.

Tað er eyðkent fyri Wenning-
stedt, at hann fer stillisliga, tí fór
hesin merkisdagur hansara fram-
við sum aðrir dagar.

Men hóast seksti ár í dag ikki
verða roknað so nógv, sum kanska
bert fyri fáum árum síðani, stóðga
vit á og ynskja føðingardagsbarn-
inum alt gott.

Skúlagemningurin Wenningstedt
tók uppá seg, man vera røktur so
væl sum hjá teimum fægstu. Eyð-
kenni hansara at fara fram uttan
háva, tað er eydnast honum.

Mong, óivað óvanliga mong,
minnast við takksemi hansara skúla
tímar. Hann tók sær óvanliga nógv
av skúlabørnunum, eisini í summar
frítíðini; Wenningstedt hevur brúkt
mangt eitt summar til at ferðast
við skúlabørnum uttanlanda.

hann ikki fekk sína upprunliga
ætlaðu stódd.

Skipið kann taka 275 ferðafólk
og sessir eru til meginpartin, hana
kann sigla 13,4 mál.

Royndartúrinn gekk norðureftir,
Suðuroyarfjørðin royndi hann ikki
hesaferð.

ætla TYGUM at geva?

I dag hevur hann umsorganina
av teimum lesiveiku, hetta er krevj-
andi starv, men tað er sikkert, at
betri mann til hetta enn Wenning-
stedt, man vera tvørligt at finna.
Mong ár sat Wenningstedt í lík-
ningarnevndini í Havn umboðandi
javnaðarlistan.

Vinnmannin hevur næmingurin al-
tið átt sær í læraranum Wenning-
stedt, ikki bara í skúlatímanum,
men ikki minni uttan skúlagátt og
aftaná at skúlaárin vóru farin aft-
urum.

Um í seinra lagi, tillukku.

—næmingur.

góðgæti frá Frants ...
vert at bíta merki í

HEILSØLA

P/F FRANTS RESTORFF